

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
tel. 257 042 094, ID datové schránky: qr9ab9x
e-mail: arbitr@finarbitr.cz
www.finarbitr.cz

Evidenční číslo: FA/30590/2017
Spisová značka (uvádějte vždy v korespondenci): FA/SU/132/2017

N á l e z

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 31. 1. 2017 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh ■ (dále jen „Navrhovatel“), proti společnosti mBank S.A., se sídlem Senatorska 18, 00 950 Warszawa, Polská republika, podnikající v České republice prostřednictvím odštěpného závodu zahraniční právnické osoby mBank S.A., organizační složka, IČO 27943445, se sídlem Sokolovská 668/136d, 186 00 Praha 8, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, spisová značka A 58319 (dále jen „Instituce“), vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o zaplacení náhrady škody ve výši 5.000 Kč, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1 Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel se domáhá náhrady škody ve výši prémie za uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru, kterou Navrhovatel nemohl uzavřít s jinou finanční institucí, protože Instituce neposkytla do bankovního registru klientských informací řádně a včas správné údaje o ukončení smlouvy o kontokorentním úvěru (smlouvy o povoleném přečerpání k bankovnímu účtu Navrhovatele), kterou Navrhovatel a Instituce uzavřeli.

Finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel a Instituce uzavřeli dne 10. 2. 2014 smlouvu o povoleném přečerpání č. ■, na základě které se Instituce zavázala poskytnout Navrhovateli revolvingový úvěru ve formě povoleného přečerpání k bankovnímu účtu Navrhovatele č. ■ (dále jen „Účet Navrhovatele“), a Navrhovatel se zavázal splácet tento úvěr v závislosti na jeho čerpání a zaplatit Instituci úroky ve výši 16,90 % p.a. a jiné příslušenství (dále jen „Smlouva o úvěru“).

Finanční arbitr považuje Navrhovatele za spotřebitele podle § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, protože nezjistil, že by Navrhovatel ve smluvním vztahu s Institucí nevystupoval jako fyzická osoba, která nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jak definují spotřebitele hmotněprávní předpisy.

Instituce je bankou podle zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o bankách“), a mezi její hlavní činnosti patří podle § 1 odst. 1 písm. b) tohoto zákona poskytování úvěrů. Instituce je oprávněna k výkonu této činnosti na základě licence udělené Českou národní bankou. Instituci jako věřitele ze Smlouvy o úvěru tedy finanční arbitr považuje za instituci ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) zákona o finančním arbitrovi.

Smlouva o úvěru představuje smlouvu, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, a která byla uzavřena za účinnosti zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“).

Bankovní registr klientských informací je společná databáze údajů vytvořená na základě informací, které si vzájemně poskytují banky o smluvních (úvěrových) vztazích mezi bankami a jejich klienty, a byl zřízen na základě § 38a odst. 1 zákona o bankách, podle kterého „...se banky a pobočky zahraničních bank mohou vzájemně informovat o bankovním spojení, identifikačních údajích o majitelích účtů a o záležitostech, které vypovídají o bonitě a důvěryhodnosti jejich klientů, a to i prostřednictvím právnické osoby, která není bankou.“ (dále jen „Bankovní registr“). Správcem Bankovního registru je společnost CBCB - Czech Banking Credit Bureau, a.s., IČO 26199696, se sídlem Na Vítězné pláni 1719/4, 140 00 Praha 4 (dále jen „Společnost CBCB“).

Finanční arbitr nemůže v řízení vedeném podle zákona o finančním arbitrovi uložit instituci povinnost zajistit výmaz spotřebitele jako svého klienta z Bankovního registru, je však příslušný v řízení vedeném na návrh spotřebitele proti instituci posoudit, zda byly splněny předpoklady pro zápis v Bankovním registru tím, že posoudí, zda informace o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele v souvislosti s úvěrovým vztahem s institucí a sdílené institucí v Bankovním registru odpovídají skutečnosti.

Finanční arbitr je příslušný k rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí, neboť se jedná o spor mezi věřitelem a spotřebitelem při poskytování spotřebitelského úvěru ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 písm. c) ve spojení s ustanovením § 3 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona o finančním arbitrovi ve znění účinném od 1. 2. 2016, když k rozhodování tohoto sporu je podle ustanovení § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

2 Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel tvrdí, že v létě roku 2016 „zrušil nevyužitý kontokorent 300 000 Kč. Ten byl zrušen k 27.08.2016 a přesto ještě v prosinci figuroval v Bankovním registru kvůli zcela jasné chybě mBank (rozuměj Instituce).“

Navrhovatel argumentuje, že proto mu „byla zamítnuta Rychlá půjčka 14.11.2016 u Raiffeisen bank s prémie 5000 Kč, kterou požadují uhradit po mBank jako náhradu škody.“

Navrhovatel dodává, že je „zcela zřejmé, že problém byl s kontokorentem, jelikož před žádostí o úvěr mi byla zamítnuta i žádost o kreditní kartu a po výmazu kontokorentu s registru jsem kreditku dostal.“

3 Tvrzení Instituce

Instituce tvrdí, že z „důvodu technické chyby na straně informačního systému mBank nebyla ke dni zániku Smlouvy (rozuměj Smlouvy o úvěru) odeslána aktualizace o této skutečnosti do Bankovního registru klientských informací (dále je „BRKI“) a předmětný úvěrový kontrakt Klienta (rozuměj Navrhovatele) byl nadále reportován jako aktivní s dostupným úvěrovým

rámcem ve výši 300.000,- Kč. Žádost o opravu údajů zaslala mBank do BRKI na základě podnětu Klienta dne 8. 12. 2016“.

Instituce nespatřuje „příčinnou souvislost mezi chybným reportingem Klienta do úvěrového registru ze strany mBank a neposkytnutím prémie ve výši 5.000,- Kč Klientovi ze strany cizí finanční instituce v případě sjednání úvěru.“

4 Pokus o smír

Finanční arbitr v souladu s ustanovením § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi vyzval účastníky řízení ke smírnému vyřešení sporu. Navrhovatel se k možnosti smírného řešení sporu nevyjádřil. Instituce smírné řešení sporu odmítla. Smírného řešení se proto mezi stranami sporu před vydáním tohoto rozhodnutí finančnímu arbitrovi nepodařilo dosáhnout.

5 Právní posouzení

Finanční arbitr podle ustanovení § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitr při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné podklady.

Finanční arbitr při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se tam, kde je to možné, opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů, Ústavního soudu nebo Soudního dvora Evropské unie. Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, rozhodnutí finančního arbitra jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

Primárním cílem finančního arbitra je tam, kde je spotřebitel v právu, přivést strany sporu ke smírnému řešení sporu tak, aby se spotřebitel nemusel obracet na soud a nemusel hradit náklady soudního řízení, protože řízení před finančním arbitrem je bezplatné. Proto musí finanční arbitr posoudit spor zásadně podle právních předpisů a nemůže působit ve prospěch ani jedné strany sporu. Pokud se nepodaří vyřešit spor smírně, vydá finanční arbitr rozhodnutí, které může strana sporu, která s ním nebude souhlasit, napadnout u soudu. Rozhodnutí finančního arbitra, kterým by neodůvodněně upřednostnil některou stranu sporu, by soud musel zrušit a velmi pravděpodobně neúspěšné straně sporu uložil náhradu nákladů soudního řízení.

Předmětem sporu mezi Navrhovatelem a Institucí je posouzení nároku Navrhovatele na náhradu škody ve výši 5.000 Kč, kterou mu Instituce způsobilá sdílením nesprávného údaje o Smlouvě o úvěru v Bankovním registru a Navrhovatel z tohoto důvodu nemohl uzavřít smlouvu o úvěru se společností Raiffeisenbank a. s. s bonusem ve výši 5.000 Kč.

5.1 *Skutková zjištění*

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že

- a) Navrhovatel uzavřel s Institucí Smlouvu o účtu a následně dne 10. 2. 2014 Smlouvu o úvěru, na základě které Instituce poskytla Navrhovateli spotřebitelský úvěr ve formě povoleného přečerpání k Účtu Navrhovatele;

- b) smluvní vztah ze Smlouvy o úvěru zanikl dne 26. 8. 2016, o čemž Instituce vystavila Navrhovateli Potvrzení;
- c) ve Výpisu z Bankovního registru byl ke dni 6. 12. 2016 smluvní vztah ze Smlouvy o úvěru veden jako „*Typ kontraktu Kontokorentní úvěr; Fáze Existující; Role Žadatel; Datum zahájení 9. 2. 2012; Datum ukončení – „;*“;
- d) ve Výpisu z Bankovního registru byl ke dni 6. 12. 2016 evidován záznam označený jako „*Typ kontraktu Spotřební úvěr 00███T; Fáze Žádost; Role Žadatel; Finanční instituce RAIFFEISENBANK A.S.; Datum žádosti 14.11.2016; Počet splátek 120; Periodicita měsíční splátky; Celková částka 100 000*“;
- e) z tvrzení Navrhovatele a z Výpisu z Bankovního registru vyplývá, že Navrhovatel požádal společnost Raiffeisenbank a. s. o poskytnutí spotřebitelského úvěru s bonusem 5.000 Kč dne 14. 11. 2016 (dále jen „*Žádost o úvěr*“);
- f) v Pravidlech reklamní akce, na které se odvolává Navrhovatel, nabízí společnost Raiffeisenbank a. s. svým klientům možnost uzavření úvěrové smlouvy s bonusem 5.000 Kč, když podle čl. I. „*Banka (rozuměj společnost Raiffeisenbank a. s.) Klientovi poskytne Bonus způsobem uvedeným v pravidlech, pokud budou splněny podmínky vymezené v následujících ustanoveních.*“
- a) z čl. II. Pravidel reklamní akce vyplývá, že „*[ú]častníkem Reklamní akce je Klient, který předal bance návrh na uzavření úvěrové smlouvy v průběhu Rozhodného období, Banka tento návrh přijala a Klientovi poskytla úvěr*“ když dále „*pro vyloučení pochybností je nárok Klienta na získání bonusu za podmínek stanovených Pravidly sjednáván výslovně Úvěrovou smlouvou.*“
- b) z čl. IV. Pravidel reklamní akce vyplývá, že „*[p]odmínkou pro poskytnutí Bonusu je, že Klient: (i) neodstoupí od Úvěrové smlouvy ve lhůtě 14 dnů od jejího uzavření, (ii) provede řádnou úhradu první splátky Úvěru, (iii) v době vyplacení Bonusu stále řádně splácí Úvěr způsobem dohodnutým Úvěrovou smlouvou (tedy Úvěr předčasně nesplatí).*“
- c) z části Vymezení pojmů odst. 5 Pravidel reklamní akce vyplývá, že se „*‘Rozhodným obdobím’ rozumí období počínající dnem 15.9.2016 a končící 31.3.2017.*“;
- g) společnost Raiffeisenbank a. s. v Odmítnutí žádosti o úvěr informovala Navrhovatele, že „*po prozkoumání Vašeho návrhu na uzavření smlouvy o úvěru č. ███ nemůžeme úvěr poskytnout, a to z důvodu nesplnění vnitřních kritérií banky pro poskytování úvěrů*“;
- h) z Nahrávky vyplývá, že pracovník společnosti Raiffeisenbank a. s. v telefonickém hovoru Navrhovatele informoval, že jeho žádost o poskytnutí rychlé půjčky s bonusem byla ze strany společnosti Raiffeisenbank a. s. zamítnuta „*na základě interních kritérií a vysoké úvěrové angažovanosti klienta*“, když pracovník společnosti Raiffeisenbank a. s. informoval dále Navrhovatele, že „*je možné, že vám to způsobil ten kontokorent*“;
- i) z Nahrávky rovněž vyplývá, že Navrhovatel je klientem společnosti Raiffeisenbank a. s., když pracovník společnosti Raiffeisenbank a. s. v telefonickém hovoru sdělil Navrhovateli „*máte u nás účet*“;
- j) podle Definice Informace BRKI se Instituce zavázala Společnosti CBCB pravidelně poskytovat informace o úvěrových závazcích svých klientů, když podle části Definice Informace BRKI nazvané „*Lhůty pro předávání informací*“ platí, že „*údaje o změnách či*

doplňcích již uzavřených Úvěrových smluv bude Banka (rozuměj Instituce) poskytovat CBCB jednou měsíčně, a to vždy do 10. dne následujícího kalendářního měsíce“.

5.2 Rozhodná právní úprava

Smlouva o úvěru je úvěrovou smlouvou ve smyslu § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), který stanoví, že „[s]mlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.“

Současně je tato smlouva spotřebitelskou smlouvou podle ustanovení § 1810 a násl. občanského zákoníku, když na jedné straně stojí Instituce jako podnikatel a na druhé straně Navrhovatel jako spotřebitel.

Smlouva o úvěru je zároveň smlouvou spotřebitelskou uzavřenou v režimu zvláštní úpravy zákona o spotřebitelském úvěru, neboť podle ustanovení § 9 odst. 2 věty první občanského zákoníku platí, že „[s]oukromá práva a povinnosti osobní a majetkové povahy se řídí občanským zákoníkem v tom rozsahu, v jakém je neupravují jiné právní předpisy“.

Od 1. 12. 2016 je platným a účinným předpisem, který upravuje smlouvu o spotřebitelském úvěru zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „nový zákon o spotřebitelském úvěru“). Podle ustanovení § 164 tohoto zákona však platí, že „[n]ení-li dále stanoveno jinak řídí se práva a povinnosti ze smlouvy o spotřebitelském úvěru uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadními právními předpisy.“

Smlouvu o úvěru uzavřeli Navrhovatel a Instituce před účinností nového zákona o spotřebitelském úvěru, proto se práva a povinnosti z ní vyplývající řídí výhradně zákonem o spotřebitelském úvěru, tím není dotčeno subsidiární použití občanského zákoníku v otázkách, které zákon o spotřebitelském úvěru neupravuje, protože platí, že zákon o spotřebitelském úvěru je vůči občanskému zákoníku ve vztahu speciality a použití právních norem v něm obsažených má přednost před použitím právních norem obsažených v občanském zákoníku.

Na právní vztah mezi Navrhovatelem a společností Raiffeisenbank a.s. se použije právní úprava zákona o spotřebitelském úvěru a subsidiárně občanského zákoníku, protože z předložených podkladů vyplývá, že Navrhovatel požádal společnost Raiffeisenbank a.s. o poskytnutí spotřebitelského úvěru Žádostí o úvěr dne 14. 11. 2016, a společnost Raiffeisenbank a. s. následně Odmítnutím žádosti o úvěr ze dne 6. 1. 2017 Žádost o úvěr Navrhovatele odmítla.

5.3 Pravidla reklamní akce a zamítnutí žádosti Navrhovatele o úvěr

Podle ustanovení § 1733 věty druhé a třetí občanského zákoníku platí, že „[o]bsahuje-li projev vůle slib plnění za určitý výkon nebo výsledek, jedná se o veřejný příslib, jinak o pouhou výzvu k podání nabídky. Totéž platí o projevu, který směřuje vůči neurčitému okruhu osob nebo který má povahu reklamy, pokud z něho jasně neplyne něco jiného.“

Finanční arbitr zjistil, že společnost Raiffeisenbank a. s. oslovila Navrhovatele jako svého klienta prostřednictvím reklamní akce, kterou jej vyzvala k podání žádosti o úvěr, tj. k podání nabídky na uzavření smlouvy o úvěru. Z předložených podkladů vyplývá, že Navrhovatel 14. 11. 2016 požádal Žádostí o úvěr společnost Raiffeisenbank a.s. o poskytnutí úvěru, tj. učinil vůči této společnosti nabídku k uzavření smlouvy o úvěru.

Finanční arbitr z Pravidel reklamní akce, na které se odvolává a které předložil Navrhovatel, zjistil, že ač byla vydána k datu 1. 1. 2017, vztahují se i na žádosti o poskytnutí úvěru, které klienti podali u společnosti Raiffeisenbank a.s. v tzv. rozhodném období od 15. 9. 2016

do 31. 3. 2017, tj. i k okamžiku, kdy Navrhovatel požádal společnost Raiffeisenbank a.s. o poskytnutí úvěru Žádostí o úvěr.

Společnost Raiffeisenbank a.s. zaslala Odmítnutí žádosti o úvěr Navrhovateli až 6. 1. 2017, finanční arbitr proto posuzoval podmínky stanovené pro poskytnutí bonusu ve výši 5.000 Kč k úvěrové smlouvě poskytnuté společností Raiffeisenbank a.s. podle Pravidel reklamní akce.

Podle § 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, účinného v době podání Žádosti o úvěr, platí, že „[v]ěřitel před uzavřením smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, či změnou takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru, je povinen s odbornou péčí posoudit schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, a to na základě dostatečných informací získaných i od spotřebitele, a je-li to nezbytné, nahlédnutím do databázi umožňujících posouzení úvěruschopnosti spotřebitele. Věřitel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud je po posouzení úvěruschopnosti spotřebitele s odbornou péčí zřejmé, že spotřebitel bude schopen spotřebitelský úvěr splácet, jinak je smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, neplatná.“

Společnost Raiffeisenbank a. s. tedy byla jako poskytovatel spotřebitelských úvěrů povinna povinnost posoudit úvěruschopnost Navrhovatele.

Z Odmítnutí žádosti o úvěr a Nahrávky vyplývá, že společnost Raiffeisenbank a.s. Žádost o úvěr zamítla z důvodu nesplnění vnitřních kritérií a vysoké úvěrové angažovanosti Navrhovatele.

Pokud jde o vnitřní kritéria, pak finanční arbitr z podkladů předložených Navrhovatelem nebo Institucí nezjistil, že by tím byl označený záznam v Bankovním registru ohledně Smlouvy o úvěru. Pokud jde o vysokou úvěrovou angažovanost Navrhovatele, finanční arbitr z Výpisu z Bankovního registru zjistil, že Navrhovatel měl k 6. 12. 2016 další úvěrové závazky, tedy úvěr s celkovou výší poskytnutého úvěru 960.000 Kč, rovněž kontokorentní úvěr u společnosti Raiffeisenbank a. s., a dále dva záznamy o odmítnutí poskytnutí úvěru, resp. kreditní karty u společností odlišných od Instituce.

Pokud tedy společnost Raiffeisenbank a. s. při posuzování Žádosti o úvěr zohlednila skutečnost, že Navrhovatel měl v době podání Žádosti o úvěr více úvěrových závazků, a měla tak pochybnosti o tom, že Navrhovatel bude schopen požadovaný úvěr splácet, postupovala tak v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, když v souladu se zákonem posuzovala schopnost Navrhovatele splácet spotřebitelský úvěr.

Navrhovatel současně ale nedoložil, že mu společnost Raiffeisenbank a.s. zamítla Žádost o úvěr výslovně z důvodu nesprávného záznamu v Bankovním registru ohledně Smlouvy o úvěru.

5.4 Náhrada škody

Podle § 2900 občanského zákoníku platí, že „[v]yžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného.“ Podle § 2910 věty první občanského zákoníku pak platí, že „[š]kůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil.“

Škoda pak představuje jakoukoli ztrátu na majetku, tj. škodu skutečnou (výše, o kterou se hodnota majetku snížila) a ušlý zisk (výše, o kterou se hodnota majetku nezvýšila, ačkolí měla).

V případě odpovědnosti za škodu podle občanského zákoníku jsou jejími předpoklady porušení právní povinnosti, vznik škody a existence příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody, a dále zavinění. První tři předpoklady jsou objektivní povahy,

čtvrtý povahy subjektivní. Pro dovození odpovědnosti za škodu musí být i v řízení před finančním arbitrem existence všech těchto předpokladů prokázána.

Podle § 5 odst. 1 občanského zákoníku platí, že „[k]do se veřejně nebo ve styku s jinou osobou přihlásí k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání nebo stavu, dává tím najevo, že je schopen jednat se znalostí a pečlivostí, která je s jeho povoláním nebo stavem spojena. Jedná-li bez této odborné péče, jde to k jeho tíži.“

Finanční arbitr zjistil, že Instituce neposkytla řádně a včas správné údaje o ukončení závazku ze Smlouvy o úvěru Společnosti CBCB tak, jak se zavázala ve smluvním vztahu s touto společností, když z Definice Informace BRKI vyplývá, že Instituce měla informovat Společnost CBCB o změnách Smlouvy o úvěru do 10. dne následujícího měsíce poté, co k této změně došlo. Z Potvrzení vyplývá, že smluvní vztah ze Smlouvy o úvěru skončil ke dni 26. 8. 2016, avšak podle Výpisu z Bankovního registru byla v Bankovním registru ohledně Smlouvy o úvěru ke dni 6. 12. 2016 uvedena informace „Fáze Existující“, tj. že smluvní vztah ze Smlouvy o úvěru ke dni 6. 12. 2016 stále trvá.

Instituce měla postupovat v souladu s § 5 odst. 1 občanského zákoníku s náležitou pečlivostí, když dále podle § 2900 občanského zákoníku si měla počínat tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na vlastnictví Navrhovatele jako klienta Instituce.

Sama Instituce připouští, že pochybila, když z důvodu technické chyby neodeslala správné informace o smluvním vztahu ze Smlouvy o úvěru do Bankovního registru, a k nápravě došlo až na žádost Navrhovatele 8. 12. 2016, tj. více než 3 měsíce poté, co smluvní vztah ze Smlouvy o úvěru zanikl.

Instituce jako banka rovněž musela vědět, že nesprávné údaje o úvěrovém závazku Navrhovatele v Bankovním registru mu mohou způsobit škodu, neboť tím byla značně snížena možnost Navrhovatele uzavřít jinou úvěrovou smlouvu z důvodu jeho snížené schopnosti splácet takový úvěr.

Finanční arbitr pro účely posouzení nároku Navrhovatele na náhradu škody považuje jednání Instituce za porušení právní povinnosti a předpoklad vzniku odpovědnosti za škodu, tj. existence porušení právní povinnosti, tedy byl splněn.

Navrhovatel neprokázal, že mu vznikla škoda ve výši 5.000 Kč, ani že by mezi porušením právní povinnosti, kterého se dopustila Instituce, a tvrzenou škodou existovala příčinná souvislost, protože Navrhovatel ani nedoložil, že mu společnost Raiffeisenbank a. s. neposkytla úvěr s bonusem 5.000 Kč na základě Žádosti o úvěr, protože měl v Bankovním registru nesprávný údaj o Smlouvě o úvěru. Finanční arbitr z předložených podkladů totiž nezjistil, že by důvodem pro zamítnutí Žádosti o úvěr Navrhovatele byl právě nesprávný záznam v Bankovním registru ohledně Smlouvy o úvěru, když pracovník společnosti Raiffeisenbank a. s. v telefonickém hovoru s Navrhovatelem pouze připustil, že to může být jeden z důvodů zamítnutí Žádosti o úvěr.

6 K výroku nálezu

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů a po jejich pečlivém právním posouzení nezjistil, že by Instituci vznikla povinnost nahradit Navrhovateli požadovanou škodu, protože nebyly naplněny předpoklady pro vznik odpovědnosti za škodu.

Finanční arbitr proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

P o u ě n í :

Účastník řízení může proti tomuto nálezu podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podat do 15 dnů od jeho doručení tomuto účastníku řízení písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi, přičemž platí, že včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi doručený nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 6. 10. 2017

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitř